

ABDURRAHMAN
ÇİÇEK

a.cicek@mynet.com

Geçmiş zaman odur ki

Zamanın bir tayfası olup da dünyanın üstüne çıkmak vardır ve tüm yelkenleri açmak...

Geçmiş zaman odur ki bizi de içine almıştır. Hem de bağrında yanık çöllerden, Kaf dağından, gümrak imaklardan, simyasıyla bir metropolden devşirdiği şarkalarla son gün batımına doğru içimize usulca anılar bırakır. Kalbimizde pek tanımlanamayan bir haz, başımızda pembe bulutların gezindiğini hissettiğimiz hafif bir sarhoşluk... Gözlerimiz öyle içten, öyle derindir. Brakınız kendimizi öyle. Öyle fütursuzca geziniriz geçmiş zamanda, anılarla.

Geçmiş zaman odur ki, puslu bir hatıratın içinden en acı ve en mutlu anları hatırlar.

İlk aklımıza gelen bir çocukluk anısıdır. Çünkü ilkin çocuk olmuştuk. Nedenise hep kesik, kesik hatırlarız o günleri ve hep "büyüdünce unutursun" denilen anıları, özellikle hatırlarız. Sonra gençlik günleri; ilk sıvıceler, ilk sevgili, ilk gurbet, ilk başanlar, ilk hayal kırıklığı... Hep illeri hatırlarız bu dönemde. Çünkü sadece ilkerimiz vardır. Sonra düğünümüz olmuştur, torunlarımız... Ama hep güzel anıları hatırlamak isteriz, geçmiş zamanın içimizde iz bırakan. Bazen sevgilinin bir hoş bakışı, küçücük bir göz hareketi, bizi bir ömür boyu bırakmaz. Aslında sevgili de balaşyla zamanda erimiştir bizim bu seçici hafızamız olmasa.

Geçmiş zaman odur ki, kahırlıdığımız nice anıyı saklar bize.

Anılar bazen zihnimizi, bazen de gözlerimizi buğurlandırır. Kalbimizde bir burukluk, "neden!" diye isyan edip bağırmanın için kendimizi zor tutarız. Ağlamak isteriz. Bunu da beceremeyince alıp başımızı sağır duvarlara vurmaya kalkmışız. İşte böyle bir daha yaşanması, tarif edilmesi zor anılara yaşamaktır kahr yükümüzdür. Büyür de içimizde patlayacakmış gibi bir gün, kalır içimizde öylece bir ur gibi. Aslında bir gözyaşının sıcaklığı içimizi serinletecek, bir nebze de olsa huzur getirecektir bize. Öyle teselli oluruz ve öyle dize gelir anılarla hayıflanmalarımız.

Geçmiş zaman odur ki, tüketip yitirdiğimiz bir yol azığı gibidir.

Zaman bazen bizi içine almadan geçmiştir yanı başımızdan. Biz neredeydik, ne ile meşgulüydük o zaman; bilemiyoruz. İçinde olmadan tükettiğimiz zaman, susuzluktan kavrukluğun içmeden döktüğümüz zaman, aziz ve kıymetli aslında. Ama kalbimiz değil, kendimiz olmadan tüketmişiz zamanı. O yüzden zaman akıp gidince bizi yalnız bırakmıştır; sadece kendimizle.

Geçmiş zaman odur ki, hayali derin özlemlere gebe-

dir. Birden; birdenbire nedenini anlayamadığımız bir şekilde duygusallaşır; gözlerimiz kırılır, hassaslaşır, derinleşir. Anılar sarmıştır bizi. Kâh kaybettüğümüz bir dostumuzun ölümlerini hatırlar, kahroluruz. Kâh yaptığımız bir hata için hayıflanırız. Ama aralık vakit geçirmiş, maziden bir anı olarak kalmıştır. Anılar, tek-
rar yaşanmayacak kadar zamanda erimiş, içimizde bir ukde olarak kalmıştır.

Geçmiş zaman odur ki, gelecek için pusuladır.

Hatırlarız; gülmelerimiz, ağlamalarımız; iyi-kötü bir ömürdür bizim yaşadığımız. Geçen her anın o anda kalacağı, tekrarıyla asla olmayacağı bir ömür. Öyle yaşamalıyız ki en azından bir gün, aniden içimize düşünce bir anı, onu alıp kalbimize tebessümlerle konuk edebilelim.

Geçmiş zaman odur ki, eriyen bir buğu gibi dağarcığımızda yaşanmamış bir hatıra...

Zaman, bizi de içine almadıkça bizim için kocaman, fütursuz bir boşluk, bir kopukluktur yaşamdan. Bizi içine aldıkça anılarımızı süsleyen hoş bir dosttur.

Final çekimleri sona erdi!

OSCAR ödüllü aktör Nicolas Cage'in başrolde oynadığı "Hayatın Sürücü 2" filminin, Denizli Hierapolis ören yerinde yapılan final sahnesi çekimleri, sabaha karşı tamamlandı. Hollywood yapımı film, Denizli Hierapolis ören yerinde 27 Ocak'ta başlanan final sahnesi çekimleri, dün zor hava koşulları altında antik tiyatrodan yapılan gece çekimleriyle sona erdi. Gündüz çekimleri daha önce yine Hierapolisteki Apollo Tapınağı'nda çekilen film final sahnesinin gece çekimleri, sıfırın altında 1 derece sıcaklıkta yapılmak zorunda kaldı. Tüm cephesiyle birlikte ayakta kalmış durumda 15 bin kişilik tarihi antik tiyatrodaki çekimlere, zorlu hava koşullarının oyuncuları ve set ekibini zorlaması nedeniyle sık sık ara verildi. Ünlü oyuncu Cage, çekim alanında yardımcıları tarafından getirilen siyah yünü montuya ısınmaya çalıştı. Filmin çekimleri sabaha karşı tamamlandı. İki 2007 yılında çekilen, Nicolas Cage ve Eva Mendes'in başrolünde oynadığı filmde, babası ve kız arkadaşının hayatı karşılığında ruhunu şeytana satan, ancak bu değiş tokuş yüzünden geceleri lanetli bir ruha dönüşen motosikletçinin yaşadıkları anlatılıyor.

Mısır devrimini iyi tahlil etmek lâzım. Sağlıklı bir bakaş açısıyla, doğru okumalarla devrimin gerçek ruhu tesbit edilebilir. Yanlış, eksik, sapıtılmış, maksatlı okumalar bazı çevrelerin hâlâ gelişmeleri hafife aldığını; gerçekleri görmek istemediklerinin apaçık itirafı. "Bakar-kör" olmanın geçici mutluluğu. Bütün diktatörlerin, baskıcı yönetimlerin, halkı hafife alan Tiranların kendi güçleri karşısında halkın hiçbir gücünün olamayacağı aldatmacası ile avundukları bakar-körlük: "Halk'la kim oluyor," "Ezer geçeriz." "Birkaç milyonu feda ederiz." gibi halk düşmanlığı. Ama yanlış hesap meydanlardan döner. Halkın gücünün farkına onlar ancak tepe taklak, alaşağı edildikleri zaman varabilirler.

Hemen ifade edeyim. Mısır'da özgürlük, demokrasi ve halkın iradesinin hakim olduğu bir yönetim modelinin iktidar olması uzun zaman alabilir. Zaten şu anda özgürlük mücadelesini başlatanlar İslami hareket yandaşları değildi. Ne Allah'tan (cc) ne de kuldani korkan bir gençlik grubu tarafından başlatıldı bu başkaldırı. Daha sonra İslamcılar istişareler sonunda kıvılcıma kulak verdiler.

Mısırlı gençlerle konuşum bu makaleyi yazmadan önce. Yazdıklarım bizatihi halkın sesinden geliyor. Tahmin yada yanlış yorumlama değil. Ama şu kesin ki bu kıvılcım İslamcılar hareketine geçmesini teklifledi. Fravunlar ordusu, mahkemeleri, ticari sektörleri kısacası topyekün kurulu düzeni ile yerin dibine geçirecek. Fakat çürümüşlük, kokuşmuşluk toptan bir temizliği gerektirir. Bu uzun zaman alabilir diyorum.

Mısır halkının %35 i zaten Hıristiyan. Şeriat desen zaten Anayasa'ya göre güvence altında. Ortadaki sorun sadece inanç mücadelesi değil, insan hakları ve özgürlükler mücadelesi. Ezilmiş, sindirilmiş halkların, Batılılarca sömürülüp çağdaş köleler haline getirilmiş grupların uyanışı. Özgürlük savaşçıları bunlar. İşte bu savaşçılar sadece Mısır'ın değil bütün dünyanın gidişatını değiştirecekler. Bu uyanış daha sonra Orta Asya'ya, Asya ülkelerine, Çin'e sıçrayacak. Oradan Hint Kıtasına, Güney Amerika'ya, Afrika'nın ortalarına ve bütün diktatör ve sömürge güçlerini yakıp kavuracak. Artık yeni bir dönem başlıyor. Uyanın...

Mısır'ı iyi okumak lâzım. Dünya'da ki ve özellikle Türkiye'de ki insan hakları ve özgürlükleri kısıtlayan zihniyetin Mısır'ı iyi

Ateşli silahların insanoğlu üzerinde yaptığı hasarlar ve sebep olduğu ölümlerden bahsedeceğim bu yazımda. Umarım şimdiki nesiller bunlardan bir ibret çıkarır ve üzerinde düşünürler.

"Aman guzam silah adama hem dost hem düşman dikkat edin" derdi atalarımız.

"Bunun boşu da tehlike, dokusu da amanın çok dikkat edin şeytan dokurur bunu" diye sıkı sıkı tembih ederlerdi.

Elinde silah bulunan bir genç orta yaşlı veya daha geçmiş yaşlarda olan insanlar bir kargaşa veya hırgür esnasında o silaha taldığı cesaretle ayrıca onun verdiği psikolojik korkunun ya da cesaretin baskısı sonucu her an hata yapmaya her an öldürmeye adaydır. Bunları yazarken 65 yıllık yaşamımda şahit olduğum bazı silahlı vakaların beynimde yer ettiği hatırları kolay kolay silmek mümkün olmuyor.

Yaşamın henüz 7-8 idi. 1950' li yıllarda çok kalabalık olan köyümüz nüfusunun gençler arasında husule getirdiği, gerek cahillikten gerek delikanlılıktan verdiği efelikle desek yeridir har gür esnasında bir gencimizi daha hayabınun bahannında silah ile vurdukları, bir başka arkadaş ve köylüsü olan gencimiz de kargaşa sırasında onun öldürdüğü bile kesin belli olmadığı halde yıllarca hapislerde çürüdü cezasını çekti. Gelelim 1960'ların sonlarına... Yine köyümüzde vuku bulan bir silahlı ölümler... Henüz bir haftalık evli olan bir kardeşimiz, bir sabah kalkıp ağılındaki davar sürüsünü yakınlarındaki bir çeşmeye sulamak için götürmek üzere elinde av silahlı ile yola çıkar... Ne var ki gençliğin, yeni evliliğin verdiği bir kendine güven ile silahın namlusunun ucundan çobandığı-neği gibi tutup bazen davarların sırtlarına da dokunuyormuş. Ortalık kış olunca eve geldikten sonra, ağılın içerisi buz tutmuş. Bazın üzeri saman ve diğer çöpler ile kapanmış. Bunun farkında olmayan gencin ayağı buzdun kaymış ve süratle kayarak karşıdaki duvara vurmuş. Elindeki silah darbe sonu patlaması ile oracıkta öldü ve bir haftalık gelin hanım dul kaldı. Gencimiz de bu yanlışlığının hesabını canı ile ödeyip kabre kontuverdi.

Kırsalda bu gibi olaylar çok zühur ederdi. 1978'de olan bir olay da anlatmak isterim.

2-3 arkadaş bahçede oynamaktalar. Ellerinde bir de dolma tüfek var. Onu bir duvara yaslamışlar, ikisi bir ceviz ağacına çıkmış... Cevizlerin olgunlaştığı günlerdi. Cevizden aşağıdaki arkadaşlarına birkaç tane ceviz atıp başına veya vücuduna isabet ettirmişler. O da aşağıdan arkadaşlarına şaka olsun diye "o duvardaki silahı alıp sıvıracam" diyecekmiş. Tam silah yukarıdan dikkatsizce namludan tutup çekince tetik duvarın taşına takılmış. Yakın mesafeden silah aniden

Bu devrim farklı devrim

Ass. Prof.

Dr. Saim
KAYADİBİ

skayadibi@yahoo.com

tahlil etmesi lâzım. Daha "bir bez parçasına" bile tahammülü olmayan zihniyetin Mısır'ı çok iyi okuması lâzım. Hayatlarının garantisini bu okumaya bağlı. Mübarek de Tunus olaylarına hafife almıştı "Ordumla askerimle gücümle ezer geçerim, kimse bana zarar veremez" demişti. Ama unuttuğu bir şey vardı Mübarek'in: Ordu da halkın bir parçasıydı, asker de. Güvendiğin bütün güçler bir anda "Bürütüs" oluverir. Artık zaman değişti. Gizleyip saklayabileceğin, oyun ve dalavere ile susturabileceğin devir artık. Demokrasi, insan hakları ve özgürlük karşıtları eğer hâlâ aklınız varsa halkın sesine kulak verirsiniz.

Bu defa Arap halkları güç ve zorla karşısında boyun eğmeyecekler. Özgür olmanın taze nefesini soluyacaklar. Yine de hazırlıklı olmak lâzım derim. Fravunların gidişi ile fravun mirasçılarının nasıl olsa yine bizim istediğimiz olacak diye ts ts gülmelerine fırsat verilmemeli. Mısır gözardı edilemez; ne İslam Dünyası ne de Batı ve Emperyalist Dünya için Mısır tek kalemde silinecek bir ülke değil. **İsrail'in geleceği Mısır'ın emin ellerde (!) olmasına bağlı.** Mübarek'in yalnız gödişi yeni Mübareklerin gelişine zemin hazırlar. Batılı güç dengeleri bunun çok farkındalar ve Mısır'ın düşmesi demek oyunlarının da sona geldiği anlamına gelir ki buna müsaade etmezler.

Batının demokrasi diye yutturması şimdi gerçek yüzünü gösterecek eğer halkın iradesi hakim olursa. Buna Batı izin verir mi zaman gösterecek. Batı'nın korkusu ve endişesi de bu yüzden: ya planlarının tersine bir yönetim iş başına gelirse onca yıldır hesapları ne olacak. **İsrail karşıtı, ABD karşıtı, Batı emperyalizmi karşıtı bir yönetim başa gelirse onların**

Ateşli silahlarla ölümler

İSMAİL
DETSELi

ismaildetseli@hotmail.com

patlayınca içerisindeki saçma sıkı topluca gencin tam sol göğsüne saplanması.

Figani ilk duyup koşanlardan biri idim. Allah kimseye böyle acı ölüm vermesin. O yavru genc can acısı ile düştüğü yerdeki topağı elleri ile neredeyse bir metre kadar desmiş. Oracıkta can vermiş. İşte silahın yaptığı... **Hem dost hem düşman değil mi?** Yine 2000'li yıllarda yaşanan cinayete varan bir olay daha...

Yöremizde iki genç incir çekirdeğini doldurmayan bir olaydan dolayı uzun süre sürdürdükleri husumet sonunda köy meydanında halk arasında kavga ederler. Biraz güçlü olan genç diğerini hayli hırpalar. Köylüler engeller ama sonunu getirmezler ve çağırıp nasihat ederek husumete son vermeleri gerekirken nemelezmancılık yapınca hırpalanan genç koşarak dayak yemenin verdiği huş ve korku ile silahını alıp öbürünün geçeceği yere puslu kurur. Diğerini gelince köy ağzıyla "teslim ol len" der. O da gençtir işin vahametini kavrayamaz ve "at ülen senin silahın bana işlemez" diye kütkür. O da silahı ateşler yakın mesafeden atılan sıkı o gencimizi ardında iki çocuk bir eş bırakarak kabre sokarken öbürünü de yine ardında yalnız eş ve çocukları perişan bırakıp hapse göndermiştir. İşte silahın başka bir marifeti. Daha buna benzer korku cinayetlerinden biri de yakın köylerimizde 1952'de işlenmiş ve yuvaları perişan etmiştir.

Böyle olayların çok olduğu yanlışlıklar da olmuyor değil. Örneğin edeki gençlere o dolma tüfekler sıkılatılmazdı. Sebep ise onu doldurmak sıkılamak marifet isterdi. Önce yeterli kadar barut tüfeğin gözüne konur, ardından bir sıkı bezi indirilir, tüfeğin özel çubuğu ile üzerine saçma veya kurşun indirilir, onun üzerine de bir sıkı bezi veya keçesi inen sıkı tamamdır. Yalnız onların tam inip inmediği çok önemlidir. Eğer tam indirilmezse yarıda kalır ise tüfek ateşlenince namlu içerisindeki o ara boşluğundan dolayı tüfeğin namlusu patlar, kulanla insanı maazallah ölüme götürür.

İşte böyle bir olay da babam merhumun başına gelmişti. Onu da sizlerle paylaşmak isterim.

İş çıkışı Londra

ÜMIT
SAVAŞ

umit.savas@hotmail.com

zi konuşulan dile çekmek istiyorum, yazılan ya da okunan değil. Tıpkı bugün gittiğim kursun diğer kurslara getirmiş olduğu elstiri gibi. İngilizce diyorodu, konuşulan, yaşanan bir dildir. Ve konuşulacak öğrenilir. Yazılarak öğrenilirse işte bizim gibi bir hal ortaya çıkar. Burada, konuşma temelli eğitim veren kursa gittiğimde belli de İngilizce ve kelime seviyesi çok aşağıda. geride olan insanlarla aynı seviyede çıkmak, ders almak insanı incitir. Ama daha hızlı yok alıyorsun başkalarından. Fakat biliyor ama konuşamıyorsun, bildiğinin, anladığının ispatı olan konuşmayı

hali nice olur. Er yada geç hesaplar tersine dönecek ve ezilenler hakim olacak. Hiçbir zalimin gizli plânı hedefine ulaşmamıştır. Tarih bunun cevabıdır. Nerde o yapılan gizli anlaşmalar? Hepsi unutulmaya mahkûm oldu.

On yıllarca sömürülen dünyanın halkları Fravunları, Tiranları, Zulüm merkezlerini alaşağı edecek. Bu hareketin geriye dönüşü yok. **Batı, dünyanın mazlum halklarına yaptığı-
nın hesabını er geç vermek zorunda kalacak.** Ezilmiş ve sindirilmiş halkların zaferleriyle yepyeni bir tarih yazılacak. Halka karşı duranlar birer birer cezalarını çekiyorlar. **Bizdeki hainler de cezalarını çekecekleri günün korkusu içerisindedir.** O yüzden demokrasi, hukuk ve insan hakları karşıtlığına soyunuyorlar; karanlık odaklardan, Balyozculardan, Ergenekonculardan, Cuntalardan medet umuyorlar ve onları koruyuculuğunu üstleniyorlar. Biliyorlar ki Anadolu'nun salt terimle halkı onları affetmeyecek; temizleyecekler Anadolu'yu yıllarca kirleten zihniyetten. **Halkın isteyece kulak vermeyen her zihniyet bu ve benzer sonla yüzleşecektir.**

Meydanlarda haklarını arayan özgürlük savaşçıların karşısına dikilen göya Mübarek taraftarları (!) isyancılarla çatışıyor-muş. Yok böyle bir şey. Olamaz da zaten. Mübarek'in beslediği ajanları ve sistemin imkânlarından faydalanan Fravun dostları hariç bir Allah'ın (cc) kulunun Mübareği sevdiğini ve onun için mücadele edeceğini düşünmek kadar yanlış okuma olamaz. **Mısır'ı ve Mısır halkını bilmeyenler ancak böyle okumalar yapabilir.** Şu söylemi her güç merkezinin beyinlerinin köşesine yazması gerekir. **"Those who make peaceful revolution impossible, make violent revolution inevitable".** Bu nedenle Türkiye'deki güç odakları insan hakları, demokratikleşme ve hukuk devleti olma mücadelesine destekçi olmalı.

Eğer bu olanlardan ve olacaklardan ders alınmazsa er yada geç başlarına gelmesi kaçınılmaz gerçek ansızın nefeslerini kesecektir. **Halkın sesine kulak vermeyenin akibeti istesek de istemesek de böyle olacaktır.** Kaderin cilvesi bu. Körlere anlayamaz.

Bu topraklar, sahtekârlık ve halk düşmanlığı asla kabul etmez. Gün gelir, İstiklâl Harbini onurla, şerefle veren halk cuntaçılara, halk düşmanlarına gerekli cevabı verir. **Halk neyi nezaman yapacağını çok iyi bilir.** Statükocular bitecek...Duamız bütün mazlum halklar için...

Kırsal kesimde çok zararlı mahlukat vardır. İnsanların mallarına canlarına kast eden nızıklarla göz diken, bunlardan biri de toprağın altında yaşamını sürdüren bazı yerde körsü bazı yerlerde de gözsüz denilen bir zararlı... İnsanların tarlalarına ektiği patates soğan ve benzeri sebzeeri toprağın altında bulup yer, başka yerlere taşır... Yani onun musallat olduğu bostandan vatandaş verim alamaz. Gözü yok bu mahluk'un yaratılıştan ama çok zeki ve hassas duyuya sahip bir zararlı. Bundan kurtulmuş onu silahlı vurup katletmek. Başka çareniz yok. İşte böyle işlerde çok usta olan babam merhum beyi gurbette olan hem akrabamız hem köylümüz bir kadın filan tarlamızda körsü var, ektiklerimizi çekip gider "Osman ağa onu bir öldürüver" der. Babam "Olur" der ve evde aslı duran tüfeği alır. Denilen tarlaya gider bakar ki, yerleri belli... Çünkü her geçtiği yerden toprakları dışarı doğru yağın bir zararlı olduğundan yerini tespit eder. Babam bir yerden dileğini açar, bu hayvan toprakta açılan yerden hava alı mı, hemen fark eder, orayı gelip mutlaka kapatır. İşte o anda bekleyip onu avlayacaksınız.

Babam merhum aşkama kadar onun gelmesini pür dikkat bekler ve nihayet zaman gelmiştir gözsüz gelir. Babam da tüfeğin tetiğine dokunur. Dokunurda ne dokunmuş müthiş bir patlama sesi bir sarsıntı babam bayılır ve ne olduğunu anlayamaz.

Ne kadar baygın yattığını bilemeyen babam yağmur yağmasından dolayı yüzüne damlacıklar düşünce kendine gelir. Bakar ki tüfek yukarıda bahsettiğimiz gibi namlusu patlamış, darmadağın olmuş. Her bir parçası sağa sola dağılmış, babam merhum o sersermikle topladığı silah parçalarını elindeki torbasına doldurup çıkış yola. Ortalık alçık vaktidir yolu sağın ve dağlara doğru yürümeye başlar, köyün tam aksi yönünde... Allah'tan bir başka hanım gelir karşısına o da tarlasından gelmektedir. Sorar "Osman emmi nereye gidiyorsun bu saatte" deyince, babam yanlış gittiğini anlar sonra geri dönüp köye geldi tüfeği bize göstermeden "bu silahı kim sıkıladı" diye sordu. Küçük kardeşim "ben sıkıladım baba" dedi. Babam merhum çok salın bir adamı da "Hay oğlum nerde ise babasız kalacağını beni öldürecek. Allah'tan ki, verilmiş sadakamız varmış da ucuz kurtulduk. Bu silahın şerrinden bundan sonra sen silahı sıkılamak, ya ağabeyin sıkılasın ya da ben sıkılayayım" deyip olayı anlattığında hepimiz adeta taş kesilmişiz. Hasi bu ateşli silahların güvenilecek tarafı yoktur. Asla bunlara güvenerek can yaktırmaya çalışılmayalım. Onsu da olmuyor. Kırsalda tabii mallarını sürülerini yirtici hayvanlardan korumak için ihtiyacı olanları da göz ardı etmeyelim, ama işi ehline bırakalım. Çoluk çocuğumuzda silah vermiyelim. Silahsız, zararsız günler dileğimize...